

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 1. Nova Jansenistarum molimina contra S. Vincentii Canonisationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Rubrum Biretum Schrattenbachuo Card. a Carolo VI Imp. impositum.

HISTORIÆ ECCLĒSIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CCXXI.

CLEMENS XII. PONTIF. MAXIM.
CAROLUS VI. ROM. IMP.

S. I.
*Nova Jansenistarum molimina contra
S. Vincentii Canonisationem.*

Annus hujus sæculi trigesimum octa-
vum auspiciamus a novo hucusque
inter Catholicos non viso Jansenianæ
Hist. Eccles. Tom. LXXVI. A te-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Sæc. XVIII. temeritatis monstro. Rem omnem, ut
A.C. 1738. gesta est, exponam. Anni prioris die
 decima sexta Junii Clemens XII. utre-
 tulimus, Vincentium a Paulo Funda-
 torem Congregationis Presbyterorum
 Missionis Sanctorum Albo inseruit, edita
 desuper Constitutione Apostolica: Pu-
 blicus hic tantusque honor sudes erat
 in oculis Jansenistarum, qui ægerrime
 ferebant, Virum illum, qui sese novis
 Jansenismi erroribus, ac præcipuo pri-
 moque eorum Patrono Joanni Vergerio
 Abbati San- Cyrano tota virium con-
 tentione opposuit, Apostolico sanæ do-
 ctrinæ, ac sanctitatis testimonio ab uni-
 versa Ecclesia insigniri: Inficiari equi-
 dem haud poterant, quod Sanctus hic
 Vir, quamprimum Jansenii doctrinam
 Pontificia censura perstrictam noverat,
 nec linguam ad contradicendum, nec
 animum ad argutandum, sed duntaxat
 aures ad auscultandum, & cor ad sin-
 ceram, perfectamque subjectionem ha-
 buisset, & Ecclesiæ doctrinam contra
 Abbatis fallacias strenue ac constanter
 propugnasset. Hujus ergo Viri meritis,
 & doctrinis publico universæ Ecclesiæ
 judicio comprobatis, suos errores, suam-
 que pervicaciam luculenter damnari,
 probe cognoverant Jansenistæ; nec id
 impune tolerandum censebant, quid
 ergo consilii? Viris in arte fingendi exer-
 cita-

citatissimis & ad quævis audenda pro-
 jectis varia inciderant factionis suæ ho-
 norem vindicandi media, præplacuit
 tamen, ut per Ludovici Abellii Rute-
 norum Episcopi, qui vitam S. Vincentii
 descripserat, latus peteretur ipsemet
 hic Sanctus, purgaretur Abbas San-
 Cyranus, ac in vulgus spargeretur,
 hunc biographum, ut S. Vincentii vitam
 ad ipsorum genium vulgaret, a Jesuitis
 fuisse impulsam, eos Abellio ad ca-
 lamum dictasse, & præter quatuor illas
 impietates atque errores, quos jam
 dudum Jesuitæ San - Cyranno imputaf-
 sent, eidem quoque amplissimas So-
 cietatis laudes, laxasque Jesuitarum
 doctrinas in hunc librum intrudendas
 eo fine suggestisse, ut non modo hujus
 Episcopi auctoritate, sed ipso etiam
 sancti testimonio & exemplo laxiores
 eorum sententiæ stabilirentur, eorum-
 que Societatem ab hoc Sancto maximi
 habitam, summisque elogiis, quæ ibi-
 dem accumulatae legerentur, celebratam
 fuisse, male credulis persuaderent. Ita
 comminiscabantur Jansenistæ, idque
 eorum aptissimo ad fallendum calamo
 strenue executus est Porturegiensis
 Theologus Martinus de Barcos dignif-
 simus San - Cyrani Nepos, qui contra
 Abellium *vindicias defuncti Domini Vin-*
centii a Paulo edidit, atque in iis, dum

Sæc. XVIII.
 A. C. 1738.

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

(ut ait ipse) S. Cyrani innocentiam vindicaret, ipsum etiam S. Vincentii læsum honorem purgaret adversus minus sinceram Abellii, vel sub ejus nomine latentium Jesuitarum relationem. Cum autem ipsemet Abellius fraudem detegeret, & in sui defensionem librum ederet, cui titulus: *Verae vindiciæ opinionum Venerabilis Servi Dei Vincentii & circa quasdam doctrinas Abbatis San-Cyrani contra injurias cujusdam libelli falso inscripti: VINDICIÆ &c.* mox idem Barcos responsum ad Abellii vindicias edidit, quod tamen Abellius nequidem confutatione dignum reputabat. Præterea Montpessulanus Episcopus, famosus ille Jansenistarum Fautor in sua epistola die tertia Julii anno hujus sæculi trigesimo ad Massiliensem Episcopum data totus in eo erat, ut colloquia inter S. Vincentium & San-Cyranum habita, & ab Abellio relata nonnisi a malevolis conficta fuisse ostenderet, sicque utriusque honorem Janseniano more vindicaret.

Attamen hæc omnia ad sanandum vulnus Jansenianæ factioni per hanc Beatificationem inflictum nimis infirma esse videbantur: postquam ergo Jansenistæ linguis & calamis summos Pontifices ab antiqua auctoritatis suæ divinitus collatæ possessione dejicere præ-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

præsumperant, aucta temeritate os in cælum posuere, ipsosque Sanctos e cælo proturbare aggressi sunt, forte, ut novis suis Thaumaturgis, utrique Parisio, San-Cyrano, Davoleo, de Ruffe, &c. locum in cælis vacuum assignarent. Igitur editis pluribus libellis in vulgus spargunt, quod Lazaristæ, seu Congregationis hujus Presbyteri varias artes, dolos, & versutias adhibuerint, ut ex suo Fundatore Sanctum fabricarent, præcipue vero Joannes Bonnetus supremus hujus Congregationis Præpositus nullum non moverit lapidem, ut Vincentii Canonisationem non sine veritatis, & solidissimæ Instituti sui obligationis præjudicio impetraret, utque suos ab impacta Jansenismi labe purgaret, simulque sibi Romanam Curiam devinciret, jam anno hujus sæculi vigesimo quarto die prima Augusti in generalibus comitiis Bullam *Unigenitus* ab omnibus suis subditis acceptari procurarit (*). Nec his contenti, ipsam quoque Canonisationis Bullam mordaci suo calamo proscindere non erubuerunt;

A 3

fin-

(*) Id jam tum male habuit Jansenistas, quocirca die quinta ejusdem Mensis mox publicis typis vulgarunt *libellum ad Presbyteros Congregationis Missionis circa ea, quæ occasione Bullæ Unigenitus in generalibus eorum comitiis gesta sunt.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

singula enim pene ejus verba livido dente corrodunt, finistre interpretantur, cachinis, & indignis salibus exhibilant, & carpunt præcipue, quod Pontifex sancti hujus Viri Zelum pro gloria Dei in eo collocarit, quod Catholica fide per Jansenianam labem violata, & Novatoribus in Francia falsis fictisque miraculis suos errores diffundentibus ipse contra communes hostes arma fidei arripienda censuerit, Sacros Ecclesie Pastores excitavit &c. Inde vero perperam concludebant Jansenistæ, quod si ea, quæ Pontifex in sua Bulla de Vincentii animositate contra Jansenistas attulit, vera essent, Hic ex sancto fieret Calumniator, persecutor & delator Fratrum, erronea opinione de infallibilitate Pontificis imbutus, & omnibus sanctis Gallicæ libertatibus insensus hostis, ejusque sanctitas hac Canonisatione nonnisi cum veritatis, christianæ sinceritatis & charitatis dispendio promulgaretur. Ita nempe præclari hi veritatis Pugiles Viri Sanctorum Albo inscripti honorem vindicandi artem plane singularem adinvennerunt.

§. II.